

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการตามโครงการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร
เป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาล

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๒๙๐๐/๐๒๔๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้มีการจัดตั้ง “การยางแห่งประเทศไทย” ขึ้นเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์ในการเป็นองค์กรกลาง รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา ดำเนินการให้ระดับราคายางพารา มีเสถียรภาพ ตลอดจนบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุนพัฒนายางพารา ซึ่งเป็นกองทุน ที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็น ค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา

เนื่องด้วยปัจจุบันราคายางพาราทกต่ำและมีการเรียกร้องจากเกษตรกรให้รัฐบาล มีมาตรการช่วยเหลือเป็นการเร่งด่วน นายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน และปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินจึงมีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้ง คณะทำงานขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อกำหนดมาตรการเชิงรุกช่วยเหลือเกษตรกร เป็นกรณีเร่งด่วน

คณะทำงานฯ ได้กำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกร เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบและพิจารณาอนุมัติในหลักการ สรุปได้ว่า ในเบื้องต้น รัฐบาลจะรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน ในราคาต้นทุนที่พิจารณา แล้วว่าเหมาะสม คือ กิโลกรัมละ ๖๐ บาท รวมเป็นวงเงินประมาณ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท มาใช้สำหรับ โครงการของส่วนราชการต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งจะต้องนำยางพาราไปเป็นส่วนประกอบหลัก หรือส่วนผสม เช่น การสร้างถนน การสร้างสนามกีฬา การปูพื้น ฯลฯ สำหรับค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกร ให้พิจารณาใช้จ่ายจากเงินงบประมาณ ของส่วนราชการที่ต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างยางพารา เงินบกลางสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็น และเงินกองทุนพัฒนายางพารา ตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ มาตรา ๔๙ (๓)

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ เห็นชอบในหลักการ กรอบแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วน ตามที่คณะทำงานฯ เสนอ ทั้งนี้ ในการดำเนินการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์

(องค์การคลังสินค้า) กยท. พิจารณากำหนดปริมาณ ระดับราคาซื้อขาย กรอบวงเงิน และมาตรการที่เหมาะสม รวมทั้งให้สำนักงานประมาณพิจารณากรอบงบประมาณ และให้กระทรวงการคลังพิจารณา กำหนดมาตรการสนับสนุน แล้วให้เสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน คณะที่ ๕ พิจารณาต่อไป

กยท. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้พิจารณาหารือร่วมกันแล้ว เห็นว่า ควรรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรในปริมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ตัน ระดับราคาซื้อขาย คือ กิโลกรัมละไม่เกิน ๖๐ บาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรจะพิจารณาใช้จ่ายจากเงินงบประมาณแหล่งใด เป็นจำนวนเงินเท่าใดบ้างนั้น ยังไม่เป็นที่ยุติ แต่ในเบื้องต้นเห็นว่าควรนำทุนของ กยท. ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ และเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราตามมาตรา ๔๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ มาใช้ในการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในโครงการนี้ด้วย

กยท. ในฐานะองค์กรซึ่งมีหน้าที่บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุนพัฒนายางพาราและทุนของ กยท. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการดำเนินการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรโดยซื้อในราคาสูงกว่าท้องตลาดตามแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาล อาจทำให้ กยท. ประสบกับภาวะขาดทุน และมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณจากทุนของ กยท. ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ และเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราตามมาตรา ๔๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความรอบคอบต่อประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาดังนี้

๑. ภายใต้บังคับของขอบวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ กยท. จะสามารถดำเนินโครงการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรตามแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาลได้หรือไม่

๒. หาก กยท. สามารถดำเนินการตามข้อ ๑ ได้ กยท. จะสามารถนำเงินทุนของ กยท. ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ มาใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกร ตามแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาลได้หรือไม่

๓. หาก กยท. สามารถดำเนินการตามข้อ ๑ ได้ กยท. จะสามารถพิจารณาอนุมัติให้ใช้เงินกองทุนพัฒนายางพารา ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยฯ มาใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกร ตามแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาลได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของการยางแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานประมาณ) และผู้แทนการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการยางพาราอย่างครบวงจร เพื่อแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำยืดเยื้อ โดยนำร่องการใช้ยางในหน่วยงานของรัฐที่มีแผนจะจัดซื้อผลิตภัณฑ์ยาง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการตลาดของเกษตรกรชาวสวนยาง นอกจากนี้ ยังเป็นการพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อมและผู้ประกอบการด้านผลิตภัณฑ์ยางของไทยให้เข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาราคายางได้ในระยะยาว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมข้างต้นแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า มาตรา ๘^๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในด้านต่าง ๆ เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มาตรา ๙^๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้กำหนดให้ กยท. มีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ โดยมาตรา ๙ (๒) กำหนดให้ กยท. มีอำนาจประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา เมื่อโครงการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรตามแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาลนั้น กำหนดให้ กยท. เป็นผู้รับซื้อยางพาราจากเกษตรกร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรอันเนื่องมาจากราคายางพาราตกต่ำ การดำเนินการของ กยท. ตามโครงการดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ กยท. ตามมาตรา มาตรา ๘ (๓) ประกอบกับมาตรา ๙ (๒)

ประเด็นที่สอง เห็นว่า พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑^๖ ให้ทุนของ กยท. ประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็น

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจรบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพาราตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพาราและองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา

(๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนประเดิมตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๐ เฉพาะที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๔

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

ทุนประเดิม และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท. มาตรา ๑๒^๔ กำหนดให้ทุนของ กยท. ตามมาตรา ๑๑ เป็นรายได้ของ กยท. ประกอบกับมาตรา ๑๓^๕ กำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการและเรื่องอื่น ๆ รวมถึงเงินลงทุนด้วย ด้วยเหตุนี้ ทุนของ กยท. ตามมาตรา ๑๑ ซึ่งถือเป็นรายได้ของ กยท. จึงสามารถใช้เพื่อการรับซื้ออย่างพาราจากเกษตรกรตามโครงการรับซื้ออย่างพาราจากเกษตรกร ตามแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาลได้ และในกรณีที่เป็นการลงทุนของ กยท. แล้ว กยท. จะต้องเสนอแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๒๒ (๒)^๖ และขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๕^๗ วรรคสอง ต่อไป

มาตรา ๑๒ กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนตามมาตรา ๑๑

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจการตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการหรือการลงทุน

(๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

มาตรา ๑๓ รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา ๑๔ โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จหรือกองทุนสงเคราะห์และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา ๕๔ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม ตามที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้วเหลือเท่าใดให้ กยท. นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งนอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ประเด็นที่สาม เห็นว่า ในการจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนาทางพาราเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในด้านต่าง ๆ นั้น มาตรา ๔๙^๖ กำหนดให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย สำหรับการดำเนินการตามโครงการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรตามแนวทางการแก้ไขปัญหายางพาราเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเป็นกรณีเร่งด่วนของรัฐบาลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ด้วยการรับซื้อยางพาราเพื่อนำไปใช้สำหรับโครงการของส่วนราชการต่าง ๆ นั้น จะถือเป็นการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางตามมาตรา ๔๙ (๓) หรือไม่นั้น ย่อมอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยที่จะพิจารณาตามข้อเท็จจริงในการดำเนินการ หากคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวอยู่ภายใต้ขอบเขตในการใช้จ่ายเงินจากกองทุนพัฒนาทางพาราโดยเฉพาะในเรื่องการรักษาเสถียรภาพราคายางแล้ว กรณีก็สามารถจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนาทางพารามาตรา ๔๙ (๓) มาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวได้

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละปีงบประมาณ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๒) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อการปลูกแทน

(๓) จำนวนไม่เกินร้อยละสามสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางในด้านการปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราและอุตสาหกรรมแปรรูปยางขึ้นต้น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมไม้ยาง การพัฒนาทางพาราทั้งระบบ และการรักษาเสถียรภาพราคายาง

(๔) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงิน วิชาการ การศึกษาวิจัย และการค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับยางพาราในอันที่จะเกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการยางพาราอย่างครบวงจร

(๕) จำนวนไม่เกินร้อยละเจ็ด เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง

(๖) จำนวนไม่เกินร้อยละสาม เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางพารารวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ปีงบประมาณใดมิได้จัดสรรเงินเต็มตามจำนวนที่กำหนดไว้สำหรับค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินในส่วนที่เหลือไปเป็นค่าใช้จ่ายในประเภทอื่นซึ่งมิใช่ค่าใช้จ่ายตาม (๑) ได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้คณะกรรมการนำรายได้ตามมาตรา ๑๒ มาจัดสรรเพิ่มเติมได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบของเงินรายได้ตามมาตรา ๑๒

ในกรณีที่เงินกองทุนจัดสรรตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ยังไม่เพียงพอ ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่มิเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในการวางแผนการลงทุนของ กยท. เพื่อรับซื้อยางพาราจากเกษตรกร
สมัครที่ กยท. จะมีการวางแผนการลงทุน แผนการเงิน สำหรับการรับซื้อยางพาราจากเกษตรกร
และการแปรรูปยางพาราเพื่อขายให้แก่หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ โดยมีการวิเคราะห์ให้รอบด้าน
เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของ กยท. ต่อไป

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๙